

ZIJ AAN ZIJ

Twee mama's en het zaadje

09 juli 2025 Door [Janneke Bosman](#)

Janneke Bosman is personal coach in geaardheid en coming-out, daarnaast begeleidt zij in thema's zoals carrière en burn-out, liefde & relatie, en eetproblematiek. Zij schreef eerder het boek [Van Boulimia naar Coming-Out](#). Meer informatie: www.jannekebosman.nl

Janneke deelt met ons het wel en wee van haar roze gezin. Samen met haar vriendin en hun twee kinderen maakt ze van alles mee, ook op het gebied van gay.

Hoe werkt dat nu, zo'n roze gezin? Da's inmiddels toch eigenlijk gewoon hetzelfde als ieder ander gezin? Want tegenwoordig is een 'normaal' gezin eerder uitzondering dan regel, met alle vormen van ouderschap en samenwonen die we nu kennen. Natuurlijk is een roze gezin ook helemaal hetzelfde! En ergens juist ook weer helemaal niet. Want als je erin duikt, dan zie je tal van situaties die toch nét even helemaal anders zijn...

Wij zijn natuurlijk al best lang een 'roze' gezin, maar nog altijd zijn de opmerkingen soms vermakelijk.

Zo was ik laatst met ons overbuurjongetje aan het kletsen, terwijl ik buiten de planten water aan het geven was. Het was Moederdag die dag en ik vertelde hem dat we vandaag dubbel feest hadden thuis.

'Dubbel?', vroeg hij. 'Hoezo?'

'Nou, wij zijn thuis natuurlijk met twee mama's', antwoordde ik, wat hij trouwens allang wist.

Ineens kreeg hij een ingeving en riep hard over de straat naar zijn vader: 'Pap, ik wil ook twee mama's!' Ik riep erachteraan: 'Ja, probeer dat maar eens te regelen hè!'

En hij vervolgde: 'En ook twee papa's!'

'Wat een geniaal idee', zei ik tegen onze buurjongen.

Laatst kwamen er nieuwe mensen met hun kinderen kijken naar een huis bij ons in de binnentuin. Mijn vriendin had al alle leuke weetjes uit de buurt verteld, en een goed verkooppraatje gehouden

over ons blok. Ik kwam ons huis uitlopen, voegde me bij het gesprek en beaamde wat mijn vriendin zei.

De moeder van het stel vroeg me: 'En waar woon jij dan?'

'Ik woon hier ook', zei ik. 'Dit is mijn vriendin.'

'Ooooo', reageerde ze. 'Sorry, wat een onwijs ouderwetse reactie van me.'

Onze dochter gaat sinds een tijdje naar de voorschool, de peuterspeelzaal. Ze was de enige daar met twee mama's. Maar laatst, toen ik haar kwam ophalen, vertelde een van de juffen me: 'Nou, zo leuk, we hebben nu nog een kindje met twee mama's in de groep. We hadden het erover in de kring, over twee mama's, en vervolgens roept jullie dochter er trots achteraan: 'maar ik heb ook een papa! Daar hebben we het zaadje van gekregen.' Ze beschreef hoe het werkte aan de hele kring.' Dat vonden de juffen op het schooltje zo geweldig. En ik zelf ook, helemaal trots dat onze meid de situatie zo goed begrijpt én kan uitleggen.

Wel spannend trouwens, met al die gekke [berichten in het nieuws](#) over massadonoren.

Verschrikkelijk vind ik het, wat daar in die vruchtbaarheidskliniek gebeurd is. En stel, je bent net begonnen met je traject en je hoort dit verhaal. Misschien moet je wel stoppen. Ik weet nog hoe erg ik iedere keer uitkeek naar de volgende poging. We waren al zo lang bezig en hoopten zo erg op een zwangerschap. Stel dan dat je het bericht krijgt dat je kliniek deze praktijken heeft begaan of zelfs dichtgaat. 'En van de andere kant', zei mijn vriendin, 'hoe fijn als dit soort dingen zouden stoppen, omdat dit nu ontdekt wordt. Want je kunt er tijdig bij zijn om te voorkomen dat je een massadonor hebt.' Dat is natuurlijk ook helemaal waar.

Zo was een goede vriendin van me lang geleden samen met haar vriendin in contact met Jonathan Meijer, de massadonor waarover een documentaireserie op Netflix is verschenen. Gelukkig zijn zij op tijd achter zijn verschrikkelijke praktijken gekomen, en kon het traject op tijd gestopt worden.

Laat je hierdoor niet uit het veld slaan. Doe goed onderzoek over de kliniek of donor waarmee je van start gaat. Want de meerderheid van de mensen is goed, daar blijf ik in geloven.

*

*De documentaire **The man with 1000 kids** is te zien op Netflix.*